

COLUMN

HANS VANDEWEGHE

PEST OF CHOLERA

Voor het WK wielrennen wordt zowat heel Toscane doorkruist. Het is bepaald verwonderlijk dat ze voor het congres van de internationale wielerbond UCI en de voorzittersverkiezingen in Firenze blijven. Pistoia, stad van vetes en messentrekkers, dát was pas een ideale plek geweest. Al is het Palazzo Vecchio waar Machiavelli heerste ook niet mis.

Een wijze man, gepokt en gemazeld in de koers, omschreef zijn sport zo. 'Wielrennen is een wereld van flikken en geflikt worden, in en naast de sport.' In de strijd om het voorzitterschap van de UCI gaat het al lang niet meer om flikken, maar om elkaar in het zicht van de camera's en de koerscommissarissen in de gracht rijden. Nooit een vuilere oorlog meegemaakt dan deze om het voorzitterschap van de internationale wielerbond. De mails met beschuldigingen en samenzweringen die ik al ongevraagd in mijn mailbox heb gekregen, zijn niet te tellen.

De regerend voorzitter is Pat McQuaid, een Ier die acht jaar geleden door zijn voorganger Hein Verbruggen werd gepiloteerd. Acht jaar geleden, doet dat een belletje rinkelen? Hij werd voorzitter na de zomer waarin *L'Equipe* schreef dat de plasjes van Armstrong van de Tour van 1999 positief waren. Sinds die dag is er een samenzweringstheorie dat de UCI Armstrong een hand boven het hoofd zou hebben gehouden. McQuaid kreeg advies van het internationale communicatie-agentschap Burson-Marsteller om alle vuilnis in de hoek van zijn voorganger te vegen. Pas het voorbije jaar merkte McQuaid dat die tactiek als een boemerang in zijn gezicht terugkeerde en heeft hij het geweer van schouder veranderd. De UCI heeft wél zijn best gedaan en zelfs meer gedaan dan andere bonden, zegt nu ook McQuaid. Je kan hem niet tegenspreken: de UCI heeft de affaire Armstrong '99 in 2005 slecht gemanaged en zichzelf met een belabberd imago opgezaagd, maar verder alles heel goed gedaan en niets wijst erop dat ooit renners voorkeursbehandelingen kregen.

Zijn uitdager beweert dat niet in zoveel woorden, maar wie begrijpend lezen heeft gehad op de lagere school, kan uit zijn teksten opmaken dat hij vindt dat het dopingprobleem toch alvast beter kon/kan worden aangepakt. Zijn naam is Brian Cookson, Engelsman. Een Engelsman tegen een Ier, een protestant tegen een katholiek en – tot daar het goede nieuws in deze vaudeville – ze leven nog allebei. Ik ken ze ook allebei. McQuaid heb ik iets vaker ontmoet dan Cookson. De ene drinkt iets meer dan de andere

(raad eens wie van de twee?), maar door de band zijn het opgevoede mensen die steeds met vork en mes eten, met twee woorden spreken en oprecht van hun sport houden. Maar mogen we ze daarom een wereldsportbond met problemen toevertrouwen? Neen, niet echt.

Kiezen tussen McQuaid en Cookson is een beetje kiezen tussen de pest en de cholera. Als je de pest al onder de leden hebt en je weet wat je moet doen, kies je misschien beter niet voor het onbekende van de cholera. McQuaid is tot nog toe niet de sterke leider geweest die het wielrennen nodig heeft en die zijn poot kan zetten tegen de Franse Toureigenaars van ASO. De kans dat hij dat in zijn derde termijn alsnog wordt, is niet groot.

Cookson heeft dan weer dat flegma van een Brit, maar internationaal interpreteert men dat al gauw als het charisma van een lavabo. De laatste ontwikkeling in deze onverkwikkelijke zaak was – hoe kan het ook anders

Nooit een vuilere oorlog meegemaakt dan deze om het voorzitterschap van de internationale wielerbond. De mails met beschuldigingen zijn niet te tellen

– een mail van een Griek aan een Engelsman waarin wordt beweerd dat Igor Makarov een miljoen euro aan de koepel van Europese wielerbonden heeft gedoneerd (wat klopt) en dat de Griekse bond daar 25.000 euro van heeft gekregen. De wielerbonden, al de hele week gehuisvest in het Grand Hotel Baglioni, bespieden elkaar vanuit de pluchen zetels en vragen zich af wie hoeveel heeft gekregen.

Voor de duidelijkheid: de oligarch Igor Makarov is de voorzitter van de Russische wielerbond en directeur van Itera, de hoofdsponsor van de wielerploeg Katusha. Makarov is vooral de zetbaas van Poetin in de Kaspische regio waar hij de gasproducent Itera groot heeft gemaakt. Makarov steunt Cookson. Als Cookson wint, wint Poetin en het is een tijdje geleden dat die heeft verloren.

Hans Vandeweghe fileert elke vrijdag de sport uit binnen- en buitenland.